

เอกสารแบบฝึกหัด “ทักษะการอ่านกับวิชาชีพรู”

MCI5106 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การอ่านจับใจความ

1. ทุกครั้งที่เราได้รับจดหมายจากคนรัก เราจะอ่านจดหมายนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า อ่านทุกคำ ทุกตัวอักษร ดีความหมายทุกตัวอักษร อ่านแม้กระทั่งเครื่องหมายอัฒภาคหรืออัศเจรีย์ และในขณะที่อ่านนั้น หัวใจก็จะเต้นแรง หน้าแดง ในอดีตจดหมายเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่คนสองคนจะบอกรักแก่กัน แม้จะมีอยู่บ้างที่เลิกคบกันไปเพราะอ่านจดหมายแล้วไม่ประทับใจ หรือไม่ไ้แต่งงานกันเพราะเกิดอุบัติเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น

จดหมายนอกจากจะทำให้ผู้อ่านรู้ความรู้สึกของคนเขียนแล้ว ยังทำให้เข้าใจจิตใจของคนเขียนด้วย ถ้าเราอ่านจดหมายที่จอห์น อดัมส์ โทมัส เจฟเฟอร์สัน และจอห์น ควินซี อดัมส์ เขียนถึงกัน เราจะเข้าใจทันทีว่า วีรบุรุษเหล่านี้มีทรรศนะเช่นไรกับเหตุการณ์ที่สหรัฐอเมริกาประกาศตนเป็นเอกราชจากสหราชอาณาจักร ซีเซโรรัฐบุรุษของโรมันเคยกล่าวไว้ว่า จดหมายเป็นวิธีการที่คนเราสามารถเล่าความรู้สึกเล็กๆ ที่มีกับบุคคลอื่นได้ โดยที่เขาไม่มีโอกาสเห็นเราหน้าแดง ส่วนลอร์ดไบรอนกล่าวว่า จดหมายทำให้ผู้เขียนผู้โดดเดี่ยวได้รู้สึกใกล้ชิดกับคนที่เขาเขียนถึง แม้แต่เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ก็ยังยอมรับว่า เวลาเขียนจดหมายเสร็จ เขามีความรู้สึกได้ทำงานหนักสำเร็จ

2. การที่จะเรียนวิชาได้โดยวิธีใดนั้นไม่สำคัญ ข้อสำคัญอยู่กับตัวผู้เรียนต่างหาก เปรียบเหมือนแตงกวา จะคงด้วยน้ำส้มฝรังก็ได้ ดองด้วยน้ำกระเทียมก็ได้ เมื่อดองแล้วก็อร่อยทั้งสองอย่าง ข้อสำคัญคือแตงกวาที่จะเอาลงดอง จะต้องเป็นแตงที่ยังไม่เน่า ถ้าเน่าเสียแล้ว จะคงด้วยน้ำกระเทียมหรือน้ำส้มขวดละด่าลิง มันก็ไม่เป็นรสทั้งนั้น บุคคลที่สืบเสาะร่ำเรียนวิชา ก็เหมือนแตงกวาดอง ถ้านิสัยใจคอมันเน่าเสียแล้ว ถึงจะร่ำเรียนด้วยวิธีใด มันก็คงไม่เป็นเรื่องทั้งสิ้น (จดหมายจากวางหว่า, น.ม.ส.)

3. คนบางคนมีความรู้ทั่วทุกอย่าง ทั้งความรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้งในหลักวิชา และความรู้ชัดว่าสิ่งใดดีสิ่งใดชั่ว แต่เมื่อจะนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ก็อาจนำไปใช้ในทางที่ผิด ที่เป็นโทษเสียหาย ที่เป็นดังนี้ ก็เพราะขาดคุณธรรมสำคัญ คือสติความรู้ตัว อันจะช่วยให้แต่ละคนมีความยั้งคิด ที่จะนำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกไม่หลงผิดทำพลาดด้วยความประมาทพลั้งเผลอ ด้วยเหตุนี้การมีปัญญาอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ต้องมีสติกำกับประคับประคองการใช้ปัญญาให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควรด้วย โบราณท่านจึงเรียกรวมกันว่าสติปัญญา

4. ทางแก้อาการอิมโพสเตอร์ซินโดรม ความรู้สึก ‘ไม่เก่งจริง’ จาก Neil Gaiman

“ปัญหาของโลกนี่คือ คนฉลาดๆ ทั้งหลายก็ไม่มั่นใจในตัวเอง ในขณะที่พวกไม่ค่อยฉลาดกลับสุดแสนจะมั่นใจ” Charles Bukowski นักเขียนและกวีอเมริกันเชื้อสายเยอรมันตั้งข้อสังเกตความเป็นไปของโลกไว้อย่างน่าคิด ในชีวิตเรามักจะเจอคนเก่งๆ ชัยชนะๆ จำนวนมากที่มักจะรู้สึกว่าคุณเองยังไม่เก่งจริง เป็นของปลอม เป็นคนที่ไม่ควรคู่จะยืนอยู่ท่ามกลางคนเก่งๆ คนอื่น

อาการที่รู้สึก ‘ด้อยประสิทธิภาพ’ หรือรู้สึกไม่ควรคู่กับความสำเร็จ (จนเกินควร) เรียกว่า ‘imposter syndrome’ คือรู้สึกว่าฉันนี่มันไม่ใช่ ‘ของจริง’ จุดที่เรายืนอยู่และความสำเร็จทั้งหลายเป็นแค่ของปลอม เรามั่นคนขี้เกียจ ไม่ได้เรื่องได้ราว คิดไปต่างๆ นานา

เจ้า imposter syndrome ในทางการแพทย์ยังไม่นับว่าเป็นโรคทางจิตเวชอย่างเป็นทางการ แต่ความเคลงใจและความคิดแง่ลบต่อตัวเองในที่สุดก็อาจจะสัมพันธ์กับปัญหาต่อสภาพจิตใจเช่นความวิตกกังวล หรืออาการซึมเศร้าด้วย นึกภาพถ้าอยู่ในจุดที่มีแต่คนเก่งๆ งานระดับเทพๆ ไอ้อาการรู้สึก ‘ไม่ใช่ของจริง’ อาจจะไม่ใช่แค่ความคิดแง่ลบที่คิดๆ แล้วก็หายไป แต่อาจนำไปสู่อาการที่จริงจังไปกว่านั้น

จุดเริ่มต้นที่นักจิตวิทยาเริ่มสนใจและอธิบายปรากฏการณ์ ‘รู้สึกไม่เก่งจริง’ เริ่มต้นขึ้นในปี 1978 นักจิตวิทยา 2 คนชื่อ Suzanne Imes และ Pauline Rose Clance พุดถึงปรากฏการณ์ของกลุ่มคนที่ประสบความสำเร็จ แต่ลึกๆ กลับรู้สึกไม่คู่ควร คิดว่าที่ตัวเองสำเร็จได้ก็เพราะโชคมากกว่าความสามารถจริงๆ ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะนำไปสู่ความกลัวว่าจะมีใครมาเปิดโปงว่า นี่ไง ความสำเร็จของแกนี่มันไม่ใช่ของแท้ มันเป็นของปลอม

การศึกษาปรากฏการณ์ imposter syndrome ดังกล่าวให้ความสำคัญและพบว่าอาการดังกล่าวเกิดในผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จสูงๆ เป็นหลัก ซึ่งก็เข้าใจได้เพราะบริบททางสังคมยุคก่อนหน้านั้น ความเสมอภาคและพื้นที่ของผู้หญิงยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับเท่าไร การไม่ยอมรับความสำเร็จนั้นอาจจะส่งผลไปถึงการยอมรับความสามารถของตัวเองของผู้หญิงเองด้วย ซึ่งการศึกษาในยุคต่อๆ มา ก็พบว่าผู้ชายก็มีอาการที่ว่ามันไม่ต่างกัน

ความรู้สึก ‘ไม่เก่งจริง’ เป็นอาการที่เกิดได้ทั่วไป ไม่ใช่แค่คนธรรมดาๆ แบบเรา คนที่มีความสามารถระดับเทพๆ ที่มีผลงานประจักษ์ทั้งหลายก็ต่างมีความระแวงสงสัยในความสามารถของตัวเองทั้งนั้น Maya Angelou นักเขียนหญิงอเมริกันผิวสีระดับตำนานบอกว่าขนาดเธอเขียนหนังสือ 11 เล่มแล้ว เธอก็ยังหวาดๆ อยู่ตลอดว่า สุดท้ายจะโป๊ะแตกแน่แล้วว่ามันมันไม่เก่งจริง

สำหรับ Neil Gaiman นักเขียนชายคนดัง (ล่าสุด American Gods เพิ่งได้รับการทำเป็นซีรีส์) บอกว่าตัวเองมีอาการที่เหมือนๆ กัน คือมีผู้อ่านถามว่า ได้ข่าวว่านิลกำลังเจอกับอาการ imposter syndrome โดยตัวผู้อ่านเองก็กำลังเผชิญหน้ากับปัญหานี้อยู่เหมือนกัน อยากจะขอคำแนะนำหน่อย

นิลบอกว่า แนะนำหนังสือชื่อ *Presence* ของ Amy Cuddy ในนั้นมีประเด็นเรื่อง Imposter Syndrome แล้วมีบทสัมภาษณ์เขาในนั้นด้วย

นอกจากนี้เน็ลยังพูดถึงประสบการณ์ที่เจอมาเองแล้วช่วยได้ คือเป็นตอนที่เน็ลได้ไปร่วมวงกับคนเพๆ ทั้งศิลปินและนักวิทยาศาสตร์ นักเขียนและคนที่ค้นพบสิ่งยอดเยี่ยมมากมาย วินาทีนั้นเน็ลรู้สึกตัวเล็กขึ้นมา รู้สึกว่าเขาไม่ควรค่าที่จะอยู่ในวงของผู้คนที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้ วันหนึ่งในงานเน็ลได้พบกับชายคนหนึ่งชื่อเดียวกัน เน็ลบอกว่าชายสูงวัยผู้นั้นเป็นคนสุภาพน่ารัก และสิ่งที่ชายคนนั้นก็พูดถึงเดียวกันกับที่เขาคิดอยู่พอดีว่า ‘พอผมมองไปที่พวกคุณ แล้วคนอย่างผมมาทำอะไรที่นี่พะเนี่ย พวกคุณทำสิ่งที่ยอดเยี่ยม ผมก็แค่ไปในที่ๆ มีคนส่งผมไป’

เกแมนด์จึงบอกว่า ‘ก็ใช่ละ แต่คุณคือคนแรกๆ ที่ไปเหยียบบนดวงจันทร์ ผมว่ามันก็ถือว่าไม่ธรรมดาแหละนะ’ ในตอนนั้นเน็ล เกแมนด์บอกว่าตัวเองก็รู้สึกดีขึ้นนิดหน่อย เพราะขนาด เน็ล อาร์มสตรอง ยังรู้สึกว่าตัวเองไม่เก่งจริงเลย ดังนั้นแปลว่าอาการนี้มันก็เป็นเรื่องธรรมดาแหละ ดังนั้นการเติบโตขึ้นมันก็ไม่อะไรมากไปกว่าผู้คนที่ทำงานหนัก มีโชคนิดหน่อย ออกจากพื้นที่ที่ตัวเองเคยชินบ้าง พวกเราแค่ทำสิ่งที่ทำอยู่ให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งชีวิตมันก็แค่นี้

(https://thematter.co/brief/imposter-syndrome-remedy/24237?fbclid=IwAR2NL65DzKky47M6iYZT_GY8msovGDgRNLu19F_eF6W8P4Bx20uZ4G-2hK0)

2. การอ่านวิเคราะห์

1.	กล้วยไม้ดอกออกช้า	ฉันทิ
	การศึกษาเป็นไป	ฉันทัน
	แต่ดอกออกคราใด	งามเด่น
	การศึกษาปลูกปั้น	เสร็จแล้ว แสนงาม (ม.ล.ปิ่น มาลากุล)
2.	พฤษภกาสร	อิกกุญชรอันปลดปลง
	โททนต์เส่งคง	สำคัญหลายในกายมี
	นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย์
	สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา (สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส)
3.	ห้ามเพลิงไว้อยาให้	มีควัน
	ห้ามสุริยแสงจันทร์	ส่องไซรั
	ห้ามอายุให้หัน	คืนเล่า
	ห้ามตั้งนี้ไว้ได้	จึงห้ามนินทา (โคลงโลกนิติ)

4. การซึ่งมีอายุมาถึงบรรจบครบรอบปีไม่ตายไปเสียก่อนเป็นลาภอันอุดมอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ควรยินดี เมื่อผู้มาารู้สึกยินดี เช่นนั้น ก็ควรจะทำเพื่อกุศลซึ่งเป็นประโยชน์ตนและผู้อื่น สมกับที่มีน้ำใจยินดี และควรที่จะทำใจให้เป็นที่ตั้งแห่งความไม่ประมาท ด้วยไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่า จะอยู่ไปบรรจบครบรอบปีเช่นนี้อีกหรือไม่ ควรที่จะบำเพ็ญการกุศล และประพฤติค้นหาสุจริตธรรม วันเกิดปีหนึ่งเป็นเครื่องเตือนใจครั้งหนึ่ง ให้รู้สึกว่ายอายุล่วงไปใกล้ต่อความมรณะอีกก้าวอีกคืบหนึ่ง เมื่อรู้สึกมีเครื่องเตือนเช่นนี้ ก็จะได้บรรเทาความเมาในชีวิต ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทเป็นตัวอกุศลธรรมนั้นเสีย (พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

การอ่านตีความ

กล้วยหาย

วัฒน์ วรรณยางกูร

บ้านฉันอยู่ซอย	ชื่อซอยต้นกล้วย
ข้างบ้านมีลิง	ลิงชอบกินกล้วย
ลิงอยู่ในสวน	สวนไม่มีกล้วย
ก่อนนอนทุกวัน	ฉันชอบกินกล้วย
ฉันมีเงินใช้	ฉันใช้ซื้อกล้วย
ซื้อมาหิวใหญ่	แหวนไว้กินกล้วย
เข้าออกทำงาน	ทำงานแลกกล้วย
กลับมาตอนเย็น	ไม่เห็นมีกล้วย
ตอลายท้องหิว	ฉันหิวหากกล้วย
ค้นหาเห็นลิง	ลิงถือหิวกล้วย
ฉันโมโหลิง	เตะลิงแย่งกล้วย
โมโหเสียแยะ	มีแต่เปลือกกล้วย
ฉันรู้ความจริง	ลิงเปล่ากินกล้วย
เพื่อนบ้านหลายคน	เห็นคนลักกล้วย
เป็นคนซูดดิน	ไม่ชอบกินกล้วย
ลูกเล็กของเขา	กินข้าวบดกล้วย
เขาเป็นคนจน	จนไม่มีกล้วย
ลูกเล็กหิวนัก	เขาจึงลักกล้วย